

σφαλμένων πεποιθήσεων, εσύνησαν διά τὰς δημοσίας θέσεις ἄτομα μηδέποτε ὑπηρετήσαντα τοσούτω μᾶλλον, ὅσω ἡ τοποθέτησις αὐτῶν εἰς μέρη, ὅπου καὶ τὰ ἰδιαίτερα αὐτῶν συμφέροντα ὑπῆρχον, καθίστα μᾶλλον ἐπιζήλους τὰς δημοσίας λειτουργίας ἢ εὐκολία τῆς ἀποκτήσεως τῶν δημοσίων θέσεων ἄνευ τῆς προϋποθέσεως ἢ προαπαιτήσεως προσόντων ὑψίστης σπουδαίας τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπαιτούντων θέσεις· ἐντεῦθεν αἱ πλεῖσται τῶν δημοσίων θέσεων κατελήθησαν ὑπὸ προσώπων μὴ ἐχόντων τὰ δι' ἐκάστην θέσιν ἀπαιτούμενα προσόντα, ἡ δημοσία διοίκησις σπουδαίως ἐχαλαρώθη, καὶ ἐν γένει τὸ κακὸν ἐπλεόνασεν ἐπὶ τοσούτον, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ γενόμενοι τὸ πρῶτον παραίτιοι τῆς εἰσαγωγῆς πολλῶν νέων προσώπων ἐν δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ᾗσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην τῆς δημιουργίας καταλλήλων φραγμῶν. Ἀξιότιμα μέλη τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως σπουδαίως εἰργάσθησαν εἰς τὴν κατάρτισιν Ὁργανικοῦ Νόμου περὶ τῶν προσόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολλαὶ προτάσεις ὑπεβλήθησαν περὶ τούτου, ἐπιτροπὴ ἐξελέχθη πρὸς συγχώνευσιν αὐτῶν, ὁ δὲ κατὰ Μάϊον τοῦ 1864 Πρόεδρος τῆς ἐθν. Συνελεύσεως ἀναγνωρίζων τὴν σωτήριον ἐπιρροήν, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἐξασκήσει ἐπὶ τῆς δημοσίας διοικήσεως ἢ ἐπιψήφισις τοιούτου Νόμου, σπουδαίως εἰργάσθη διὰ τοῦ ἔργου τούτου τὴν ἀποτέλεσιν· ἀλλὰ περιστάσεις γνωσταί, ἐπὶ ἡνέγκον τὴν ἀναβολὴν τῆς ὁριστικῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως, ἥτις ὅμως αἰσθανομένη τὸ κενόν, ὅπερ ἔμεινεν ὡς ἐκ τῆς μὴ ἐπιψηφίσεως τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων, ῥητὴν ἐν τῷ Συντάγματι (ἄρθρον 102) περιέλαβε διάταξιν περὶ τῆς ἐντὸς τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου ἐπιψηφίσεως τοιούτου Νόμου.

Ἡ ἀνάγκη ἐν τούτοις τῆς τῶν προσόντων καθιερώσεως ὁσημέραι ἐπαισθητοτέρα καθίστατο καὶ διὰ τοῦτο ἡ μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως Κυβέρνησις συντόμως καὶ μετὰ σπουδῆς περὶ τούτου ἐμερίμνησε· διὰ διατάγμάτων ἐκάνονισε τὰ προσόντα δημοσίων ὑπηρετῶν δύο τάξεων, ἥτοι τῆς δασοφυλακῆς, καὶ τῆς τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, διὰ διατάγματος καθιέρωσε τὴν ἀρχὴν τοῦ νὰ μὴ διορίζωνται ἐντόπιοι ὑπάλληλοι, καὶ σχέδιον διατάγματος παρεσκεύασε διὰ τὰ προσόντα τῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων, ὅπερ ὅμως μὴ ὑποβλήθη εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος ἐνεκα ἄλλων κυβερνητικῶν ἀσχολιῶν καὶ περιπετειῶν μετεβλήθη βραδύτερον εἰς σχέδιον νόμου, παραπεμφθὲν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας πρὸς ἐξέτασιν καὶ γνωμοδότησιν· ἐνεκα δὲ αἰτίων, ἅτινα οὐδένα λανθάνουσι, δὲν κατωρθώθη ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐπιψήφισις αὐτοῦ ἐν τῇ ληξιάσῃ πρώτῃ συνόδῳ τῆς Βουλῆς. Ἐν τῷ διαστήματι ὅμως τούτῳ, ἥτοι καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν τῆς πρὶν ἢ παρούσα Κυβερνήσις ἀναλάβη τὰς ἡμέρας τοῦ Κράτους, διάφοροι γινώμαι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐξηνέχθησαν, καὶ οὐκ ὀλίγα ζητήματα ἀνεφύησαν ἰδίως περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἔπρεπε τὰ προσόντα νὰ διατυπωθῶσιν· οἱ πλεῖστοι ἐγνωμοδότησαν, ὅτι ἔπρεπεν εἰδικῶς δι' ἕκαστον κλάδον νὰ κανονισθῶσι τὰ προσόντα, ἕτεροι δὲ τὴν ἀντίθετον ὑπεστήριξαν γνώμην, τούτέστιν ὅτι δι' ἑνὸς Ὁργανικοῦ νόμου πρέπει νὰ κανονισθῶσι τὰ προσόντα τῶν ὑπαλλήλων ὅλων τῶν κλάδων τῆς δημοσίας διοικήσεως. Εἰς δὲ τὸ ζήτημα τοῦ ἀνὰ διατάγματος ἢ διὰ νόμου πρέπει ταῦτα νὰ κανονισθῶσι, ὡσαύτως διεφώνησαν οἱ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σκεφθέντες. Τελευταῖον ὁ προκατόχος τοῦ ὑποφαινομένου Κ. Σ. Σωτηρόπουλος φρονῶν, ὅτι εἰδικῶς δι' ἕκαστον κλάδον πρέπει τὰ προσόντα νὰ ὁρισθῶσι καὶ συνάμα, ὅτι τοῦτο διὰ διατάγματος εἶναι προτιμώτερον ἐν ἀρχῇ νὰ πραγματοποιηθῇ, προήλθεν εἰς τὴν κατ' ἀρτίαν σχεδίου διατάγματος, ὅπερ ἀποχωρῶν τοῦ ὑπουργείου, ὑπέβαλεν ὑπὸ τὴν σκέψιν τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος Ἀφ' ἧς δ' ἡ

Ὑμ. Μεγαλειότης ὑψόκησε νὰ μοι ἐμπιστευθῇ τὴν διεύθυνσιν τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπέδωκα τὴν προσήκουσαν σπουδαιότητα εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καὶ σπουδαίως ἐνησχολήθην εἰς τὴν μελέτην αὐτοῦ ἰδίως ὑπὸ τὴν πρακτικὴν τοῦ ἐποφιν.

Κατ' ἀρχὴν μὲν τούτέστιν ἂν πρέπη νὰ κανονισθῶσι τὰ προσόντα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, εὐάριθμοι εἰσὶν οἱ ἀντιλέγοντες· οὗτοι οὐδένα ἄλλον ἔχουσιν ὑπὲρ τῆς γνώμης τῶν λόγον, ἢ ὅτι ἡ Κυβέρνησις Πολιτείας συνταγματικῶς διοικουμένης πρέπει νὰ μὴ δεσμευθῇ διὰ τοῦ κανονισμοῦ τῶν προσόντων εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀργάνων τῆς· ὁ λόγος οὗτος κατὰ τοῦτο καὶ μόνον δύναται νὰ θεωρηθῇ ἔχων ὑπόστασιν, καθόσον κατὰ τὰς ἐπικρατησάσας παρ' ἡμῖν ιδέας οὐδεμία διάκρισις γίνεται, ὡς μὴ ὤφριε, μεταξύ πολιτικῆς καὶ διοικήσεως· ὅπου ὅμως τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα παρήγαγεν ἀγλαοὺς καρπούς καὶ ἐδραιώθη μετὰ προφανοῦς ἀναπτύξεως καὶ προαγωγῆς τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἡ τοιαύτη σύγχυσις δὲν γίνεται, καὶ ἐπομένως ἀνεξάρτητοι καὶ ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένοι ὑφίστανται ἡ διοίκησις ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ πολιτικὴ ἀφ' ἑτέρου. Τὸ Συνταγματικόν, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο, πολίτευμα δὲν εἶναι βεβαίως ὁ σκοπὸς, ἀλλὰ τὸ μέσον, πρὸς κρείττονα ἑνὸς ἔθνους διοίκησιν· ἐπομένως εἰς πᾶσαν πολιτείαν ἐπιβάλλεται τὸ καθήκον νὰ σκέπτηται περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς οὗτος ἀναλόγως τῶν ἰδιαιτέρων τοπικῶν περιστάσεων. Τὸ Ἡμέτερον ἔθνος ἐπὶ τοσούτον προέβη εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ εἰς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν, ὥστε ἀναπόδραστος κατέστη ἡ ἀνάγκη καὶ δικαία ἡ ἀπέδη, παροχὴ μεγάλων ἐλευθεριῶν μὴ διακωλυουσῶν τὴν ἐλευθέραν τοῦ ἀτόμου ἐνέργειαν καὶ τὴν πλήρη τῆς δημοσίας διοικήσεως ἐξέλεγχιν· ἀλλ' ὅπως αἱ ἐλευθερίαι αὗται ἐπιτυγχάνουσαι τοῦ προορισμοῦ τῶν παγιωθῶσιν, ἀπαιτεῖται νὰ στηρίζωνται εἰς τὰς ἐδραίας ἐκείνας βάσεις, ἄνευ τῶν ὁποίων ἀπομακρύνονται τοῦ σκοποῦ τῶν καὶ ὁδηγοῦσιν εἰς τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα. Τὸ Συντάγμα καὶ αἱ ἐλευθερίαι εὐδοκίμοις καὶ παγιοῦνται, ὅπου ὑφίστανται οἱ περιορισμοὶ καὶ αἱ προϋποθέσεις, αἵτινες κωλύουσι πᾶσαν κατάχρησιν· ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶναι ἀναμφισβήτητος, κυρωθεῖσα καὶ ἀναγνωρισθεῖσα ὑφ' ὅλων τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν· καὶ παρ' ἡμῖν δὲ ἡ μέχρι τοῦδε πείρα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἀπέδειξεν, ὅτι ἵνα τὸ πολίτευμα τοῦτο παγιωθῇ, ἵνα οἱ νόμοι καταστῶσι σεβαστοί, ἵνα ἡ ἐξουσία ἀναλάβῃ τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ ἐπὶ τῆς κοινωνίας θέσιν, ἀπαιτεῖται ἀπαραίτητως νὰ χωρισθῇ ἡ διοίκησις ἀπὸ τὴν πολιτικὴν, τούτέστι τὰ ὄργανα τῆς δημοσίας διοικήσεως νὰ ὦσιν ἀφωσιωμένα εἰς τὴν τῶν νόμων πιστὴν ἐφαρμογὴν καὶ τὴν ἀκριβῆ τοῦ καθήκοντος τῶν εκπλήρωσιν, τῶν δὲ πολιτικῶν φρενῶν ἡ ἐνέργεια νὰ ᾖ ἐντελὴς ἀνεξάρτητος καὶ νὰ περιορίζεται εἰς τὸ στάδιον τῆς γενικῆς πολιτικῆς, ἥτοι τοῦ συστήματος τοῦ Κυβερνητικοῦ καὶ τῶν γενικῶν μέτρων τῶν ἀπορώντων εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Οὐδὲν δ' ἄλλο συντελεῖ σπουδαιότερον εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἢ ὁ κανονισμὸς τῶν προσόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων συνδυασμένος μετὰ τῆς μονιμότητος αὐτῶν, καθόσον μόνον ὑπὸ τὸ Κράτος τοῦ κανονισμοῦ τούτου δύνανται ἀνεπηρεάστως καὶ ἀποκλειστικῶς νὰ ἀφοσιωθῶσιν εἰς ὅ,τι ἀποτελεῖ τὸν προορισμὸν καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας. Χωρὶς νὰ ἀνατρέξῃ τις εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν παρ' ἄλλοις ἔθνεσι γιγνομένων, ἀρκεῖ μόνον προσηκτικόν νὰ ρίψῃ βλέμμα ἐπὶ τῶν ἡμετέρων πραγμάτων, ἵνα ἐννοήσῃ, ὅτι ἡ ἐλλείψις τῆς μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς προαπαιτήσεως προσόντων τῶν νεοδιοριζομένων πολλαχῶς τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου παρέβλαψε, καὶ τὴν ἀνάπτυξιν πολλῶν συμφερόντων οὐσιωδῶς παρεκώλυεν, οὐδὲν δὲ εἶναι ἀλχηθὲς, ὅτι τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐνέρ-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 46.

1866

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 3 'Ιουλίου.

ΞΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Διατάγματα. 1) Περὶ προσόντων τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων.— 2) Περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ Σ. Ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν καὶ Ἡλείας.— 3) Περὶ παύσεως τῆς ἰσχύος τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ πρώην Βασιλείου τῆς Σαρδηνίας Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας.— 4) Περὶ ἐπιβολῆς πενθημέρου καθάρσεως εἰς τὰς ἐκ Συρίας καὶ Αἰγύπτου προελεύσεις.— 5) Περὶ διορισμοῦ Κυβερνήτου καὶ ἀξιωματικῶν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἡ Πατρὶς. — Ἀγγελλίαι ἀφορῶσαι τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσόντων τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Θεωροῦντες ἀπαραίτητον, ἵνα κατὰ τοὺς διορισμοὺς καὶ τὰς παύσεις τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων τηρῶνται ἀναγκαῖοί τινες κανόνες, τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἀκόλουθα μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων Νόμου.

Ἄρθρον 1.

Διὰ νὰ διορισθῇ τις οἰκονομικὸς ὑπάλληλος, ἀπαιτεῖται: α.) νὰ ᾔηται πολίτης Ἑλλήν, καὶ β.) νὰ ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ἄρθρον 2.

Οὐδεὶς διορίζεται Γραφεὺς, Ὑπογραμματεὺς ἢ Πρωτοκολλιστὴς ἐν τινὶ Γραφείῳ Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, ἂν μὴ ἔχῃ τοῦλάχιστον ἀποδεικτικόν, ὅτι διήκουσε τὰ μαθήματα τῶν δύο πρώτων τάξεων τοῦ Γυμνασίου, φέρον τὸν βαθμὸν « Καλῶς. »

Οὐδεὶς διορίζεται Δασονόμος, Τελωνοσταθμάρχης καὶ Ἀλαταποθηκάρχης, ἂν μὴ φέρῃ ἀπολυτήριον τοῦλάχιστον Σχολαρχείου.

Διὰ τοὺς διορισμοὺς εἰς θέσεις, δι' ἃς ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ γνώσεις, πρέπει νὰ προσάγωνται διπλώματα σπουδῆς τῆς οἰκείας ἐπιστήμης ἢ ἀποδείξεις σπουδῆς τῆς οἰκείας τέχνης.

Ἄρθρον 3.

Ὁ διορισμὸς τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων γίνεται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ μαθητευομένου ἢ Γραφέως ἢ τῆς ἰσοβάθμου αὐταῖς. Μόνοι οἱ φέροντες δίπλωμα προλύτου ἢ διδάκτορος τῆς Νομικῆς δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἀμέσως εἰς θέσιν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως δευτέρας τάξεως ἢ ἄλλην ἰσοβάθμον αὐτῇ, ἂν ἔχωσι συμπληρωμένον τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Οἱ φέροντες τοιαῦτα διπλώματα καὶ ὑπηρετήσαντες ἐπὶ τριετίαν εἴτε ὡς δικηγόροι, εἴτε ὡς μέλη πολυμελοῦς δικαστηρίου, δύνανται νὰ διορισθῶσιν εἰς θέσιν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως πρώτης τάξεως, ἢ ἄλλην ἰσοῦ βαθμοῦ οἰκονομικὴν θέσιν.

Ἄρθρον 4.

Οὐδεὶς προβιβάζεται εἰς ἀνωτέραν τάξιν τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, ἂν μὴ ὑπηρετήσῃ δύο τοῦλάχιστον ἔτη εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέραν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπὶ προβιβασμῶν ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης τάξεως βαθμοῦ τινος εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμόν. Οὐδεὶς δὲ προβιβάζεται ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ τμηματάρχου εἰς ἀνωτέραν, εἰμὴ μετὰ τριετὴ ὑπηρεσίαν.

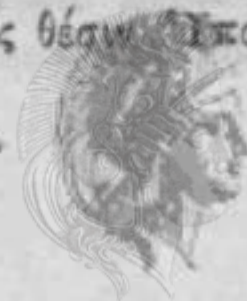
Ἄρθρον 5.

Ἴνα προβιβασθῇ τις εἰς θέσιν Ἐφόρου, Ταμίου καὶ Τελωνίου, ἀπαιτεῖται προηγουμένως νὰ ὑποστῇ εὐδοκίμως ἐξετάσεις γραπτὰς καὶ προφορικὰς, ὅπως βεβαιωθῇ, ὅτι ἔχει εἰδικὰς γνώσεις τῆς ὑπηρεσίας, ἐν ᾗ πρόκειται νὰ προβιβασθῇ, καὶ συνάμα γενικὰς ἐπὶ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς Νομοθεσίας.

Διὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἐφόρου μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος αἱ ἐξετάσεις ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν γνώσεων τῆς γεωπονίας.

Ἴνα προβιβασθῇ τις ἢ μετατεθῇ εἰς θέσιν Ὑπουργικοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παύσεως τῆς ἰσχύος τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ πρώην Βασιλείου τῆς Σαρδηνίας Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄,

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ,

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ·

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 10/22 Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους διακοίνωσιν, δι' ἧς ὁ παρ' ἡμῖν Κ. Πρέσβυς τῆς Ἰταλίας κατήγγειλε τῇ Ἡμετέρᾳ Κυβερνήσει τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τοῦ πρώην Βασιλείου τῆς Σαρδηνίας συνομολογηθεῖσαν, τὴν 19/31 Μαρτίου 1851, Συνθήκην ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, δηλώσας συνάμα ὅτι, ἀπὸ τῆς 1/13 ἰουλίου τοῦ 1861, ἡ Συνθήκη αὕτη θεωρηθήσεται ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, δυνάμει τοῦ 23 ἄρθρου αὐτῆς, ὡς μὴ ἰσχύουσα πλέον,

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

Ἄρθρον Α΄.

Ἡ ῥηθεῖσα Συνθήκη παύει τοῦ νᾶ ἔχῃ ἰσχύον καὶ κῦρος, ἐν Ἑλλάδι, ἀπὸ τῆς πρώτης (δεκάτης τρίτης) ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ ἐβδόμου ἔτους.

Ἄρθρον Β΄.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαΐου 1866.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΑΛΛΩΡΙΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπιβολῆς πενθημέρου καθάρσεως εἰς τὰς ἐκ Συρίας καὶ Αἰγύπτου προελεύσεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 13 ἐδ. α. τοῦ ὕγειονομικοῦ Νόμου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Κηρύσσομεν ὑπόπτους ἐνεκα χολέρας τὰς ἐκ τῶν παραλίων τῆς Συρίας καὶ Αἰγύπτου προελεύσεις, ἃς τίθεμεν εἰς πενθήμερον κάθαρσιν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ κατὰ πλου.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διατάγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαΐου 1866.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ Κυβερνήτου καὶ ἀξιωματικῶν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἡ Πατρίς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Διορίζομεν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἡ Πατρίς τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοικῆς εταιρίας τὸν ἀντιπλοίαρχον Δ. Γ. Σαχτούρη, κυβερνήτην αὐτοῦ, τοὺς δὲ Λάζαρον Κριεζῆν ὑποπλοίαρχον, Γ. Ἀποστόλην ἀνθυποπλοίαρχον, καὶ τὸν Ἐμμανουὴλ Ταρσανᾶν λογιστὴν, ἐπιτελεῖς.

Ἀπαντες οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ θέλουσι διαμεῖναι ἐπὶ τοῦ πλοίου αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον τοῦτο θέλει διατελεῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἡμῶν, ἀκολούθως δὲ θέλουσιν ἐπανέλθει εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Μαΐου 1866.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δ. ΣΑΧΙΝΗΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀφορῶσαι τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 2 Μαΐου ε. ε., ἐπετράπη τῷ Κ. Παύλῳ Τζιτζινίᾳ, Γενικῷ Προξένῳ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ὁδησσῷ, νὰ δεχθῇ καὶ φέρῃ τὸ παρὰ τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας ἀπονεμηθὲν αὐτῷ παράσημον τοῦ Ἀγίου Στανισλάου δευτέρας τάξεως.

Δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς τῆς 4 Μαΐου ε. ε., ὁ Κ. Ἰωάννης Χαλκοκονδύλης διωρίσθη Προξενικὸς Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος ἐν Μανσούρᾳ τῆς Αἰγύπτου, ἀντὶ τοῦ Κ. Ἀντωνίου Ράλλη, παραιτηθέντος.

Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 5 Μαΐου ε. ε., ὁ Κ. Ἰωάννης Capello ἀνεγνωρίσθη ὡς Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἰταλίας ἐν Ἀθήναις, ἀντὶ τοῦ Κ. Ἰωσήφ Μαλαβάζη, μέχρι τοῦδε διατελοῦντος ὡς Προξένου.

Δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς τῆς 14 Μαΐου ε. ε., ὁ Κ. Μιλτιάδης Πανάς διωρίσθη προξενικὸς Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ζαγαζικίῳ τῆς Αἰγύπτου.

Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 19 Μαΐου ε. ε., ὁ Χαλιδῆς Βέης ἀνεγνωρίσθη ὡς Πρόξενος τῆς Γ. Πύλης ἐν Εὐβοίᾳ.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Γραμματέως ἢ λογιστοῦ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, ἀπαιτεῖται προηγουμένη ὑπηρεσία διετῆς Ταμίου, Ἐφόρου, Τελώνου, Ἐλεγκτοῦ Τελωνείου, ἢ Γραμματέως Ἐφορίας, Ταμείου ἢ Τελωνείου πρώτης τάξεως.

Ἄρθρον 6.

Ἵνα προβιβασθῇ τις εἰς θέσιν Τμηματάρχου, Παρέδρου, ἢ Ἐλεγκτοῦ τοῦ Συνεδρίου, Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ Ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἀπαιτεῖται α.) νὰ ἔχη ὑπηρεσίαν τοῦλάχιστον διετῆ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις εἰς θέσιν ἀντιστοιχοῦσαν τῇ τοῦ Ὑπουργικοῦ Γραμματέως δευτέρας τάξεως ἢ ἀνωτέραν, καὶ β.) νὰ ὑποστῇ εὐδοκίμως ἐξετάσεις γραπτὰς καὶ προφορικὰς ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων.

Πολιτικὴ Οἰκονομία.

Συνταγματικὸν καὶ Διοικητικὸν δίκαιον.

Διοικητικὴ καὶ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία τοῦ Κράτους.

Μία Εὐρωπαϊκὴ γλῶσσα.

Εἰδικότης ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐν ᾗ ὁ ἐξεταζόμενος ἔχει ἀξίωσιν προαγωγῆς.

Κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρέσεως τῶν ἐξετάσεων ὑπάλληλοι ὑπηρετήσαντες ἐπὶ δέκα ἔτη.

Ἄρθρον 7.

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 ἐξετάσεις δίδονται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἀπὸ τοὺς Προέδρους τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητὴν τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς τούτους προστίθεται ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 5 ὁ ἀρμόδιος Τμηματάρχης, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 6 εἰς καθηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ τοῦ Ἀρείου Πάγου Πρόεδρος, αὐτὸν δὲ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 8.

Ὁ βουλόμενος νὰ ἐξετασθῇ, ὑποβάλλει αἴτησιν περιχλείουσαν καὶ ἀντίγραφα τῶν ὁποίων ἔχει διορισμῶν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅστις συγκαλεῖ τὰ λοιπὰ μέλη καὶ ἐξετάζει τὸν αἰτοῦντα ἐντὸς δεκαπέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων ἐκτίθεται εἰς πρωτόκολλον ὑποβαλλόμενον ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Οἱ ἀποτυχόντες εἰς τὰς ἐξετάσεις δὲν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς νέας ἢ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 9.

Οἱ ἐκτὸς ὑπηρεσίας διατελοῦντες κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὡς καὶ οἱ διοικητικῶς μετὰ τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ ἀπολυθησόμενοι, ἔχοντες δὲ τοῦλάχιστον πεντάετὴ κανονικὴν ὑπηρεσίαν δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς θέσιν ἰσοβάθμον μὲ τὴν ὁποίαν κατεῖχον, ἐὰν ὑπηρετήσαν εἰς αὐτὴν ἢ τὴν ἀμέσως κατωτέραν ἐπὶ δύο ἔτη. Οἱ ἐν τινι θέσει ἐπὶ δύο ἔτη ὑπηρετήσαντες δύνανται ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν νὰ διορισθῶσι καὶ εἰς θέσιν τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ, φυλαττομένων πάντοτε τῶν ὅρων τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6.

Κανονικὴ θεωρεῖται μόνον ἡ ὑπηρεσία τῶν εἰς νομοθετημένας θέσεις διὰ Β. Διατάγματος ἢ ὑπουργικῆς διαταγῆς διοριζομένων.

Ἄρθρον 10.

Οἰκονομικὸς ὑπάλληλος δὲν παύεται διοικητικῶς, εἰμὴ κατὰ τὰς ἐξῆς μόνον περιπτώσεις.

1) Ἐὰν δις τοῦλάχιστον τιμωρηθῇ πειθαρχικῶς διὰ προσωρινῆς παύσεως.

2) Ἐὰν περιέπεσεν εἰς σωματικὴν ἢ διανοητικὴν ἀνικανότητα διαρκέσασαν πλεόν τῶν τριῶν μηνῶν.

3) Ἐὰν ἀποκτήσας δικαίωμα συντάξεως συνεπλήρωσε τὸ 55 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

4) Ἐὰν ἡ θέσις, ἣν κατέχει, καταργηθῇ δι' εἰδικοῦ Νόμου, ἢ διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς πιστώσεως ἀπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὑπάλληλος, οὗ τινος κατηγορήθῃ οὕτως ἡ θέσις, δικαιούται νὰ διορισθῇ εἰς τὴν αὐτὴν ἢ ὁμοιόβαθμον θέσιν, ἥτις τὸ πρῶτον κενωθῇ ἢ ἀποκατασταθῇ.

5) Ἐὰν ἦναι ἀποδεδειγμένως ἀνίκανος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῆς θέσεως, ἣν κατέχει.

Ἄρθρον 11.

Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀφοῦ ἀκουσθῇ ἡ ἀπολογία τοῦ ὑπαλλήλου, ἢ προσκληθῇ οὗτος ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρον 12.

Ἡ σωματικὴ ἢ διανοητικὴ ἀνικανότης βεβαιούται ὑπὸ δύο ἐπιστημόνων ἱατρῶν τῆς ἀποφάσεως αὐτῶν ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις ἐνώπιον τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, εἴτε αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, εἴτε διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 13.

Ἡ περὶ τὸ ὑπηρετεῖν ἀνικανότης κατὰ τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 10 βεβαιούται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ὁ Ὑπουργὸς παραπέμπει τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀποδιδομένης τῷ Ὑπαλλήλῳ ἀνικανότητος στοιχεῖα, καὶ ἥτις ἀποφαίνεται ἡτιολογημένως δι' ἐκθέσεως τῆς ὑποβαλλομένης ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν εἰς τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 14.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 10—13 ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντας Οἰκονομικοὺς Ὑπαλλήλους, ἐὰν ἔχωσι τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 ὀριζόμενα εἰδικὰ προσόντα, ἢ ἐὰν, καίτοι στερούμενοι αὐτῶν, ἔχωσιν ὅμως κανονικὴν ὑπηρεσίαν τοῦλάχιστον πενταετῇ.

Ὅσοι ἐξ αὐτῶν φέρουσι μὲν τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 διπλώματα, δὲν ἔχουσιν ὅμως ὑπηρεσίαν τοσαύτης χρονικῆς διαρκείας, ὅση ἀπητεῖτο κατὰ τὸ παρὸν Διατάγμα, ἵνα προαχθῶσιν εἰς ἣν κατέχουσι θέσιν, δύνανται νὰ ὑποστῶσιν ἀνάλογον ὑποβιβασμὸν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει λογίζεται ὑπὲρ τῆς κατωτέρας θέσεως ὁ ἐν ἀνωτέρᾳ χρόνος ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 15.

Πλὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ 2 ἐδαφίου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, οὐδεὶς δύνανται νὰ ὑποβιβασθῇ, εἰμὴ κατὰ τὰς ἐπομένους περιπτώσεις: α) Ἐὰν ἅπαξ τοῦλάχιστον ἐτιμωρήθῃ πειθαρχικῶς διὰ προσωρινῆς παύσεως, καὶ β) ἐὰν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἐπιτροπὴ ἐγνωμοδότησῃ πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 13.

Ἄρθρον 16.

Διὰ τὰς θέσεις, τῶν ὁποίων ὁ βαθμὸς δὲν ἐκανονίσθῃ διὰ Νόμου σχετικῶς πρὸς τὰς τῶν Ὑπουργικῶν Γραμματέων ἢ Τμηματάρχων, λαμβάνεται κατ' ἀναλογίαν ὡς βάσις ὁ δι' ἐκάστην αὐτῶν ὠρισμένος νομίμως μισθός.

Ἄρθρον 17.

Ὁ ἐπὶ κακουργήματι προφυλακισθεὶς ἢ καταστάς φυ-
γοδικος, καὶ ὁ ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι ἐκ-
τείνων ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὀριζομένων, ἢ
ἀπογομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, παραπεμφθεὶς δι' ὁ-
ριστικοῦ βουλευμάτος δημοσίος ὑπάλληλος, ἢ ἀπολυθεὶς
ἐκ βουλευμάτος παύοντος πρὸς καιρὸν τὴν περαιτέρω ἀ-
νάκρισιν, παύεται ὀριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας, καὶ δὲν δύ-
ναι νὰ διορισθῇ ἐκ νέου, ἢ μόνον ἀφοῦ, ἐπὶ μὲν τῆς
προφυλακίσεως ἢ τῆς φυγοδικίας, ἐκδοθῇ ὀριστικὸν βου-
λευμα διατάσσον, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γείνη κατηγορία, ἐ-
πὶ δὲ κακουργημάτων ἢ πλημμελημάτων ἀθωωτικῇ ἀ-
ποφασίᾳ, καὶ τέλος ἐπὶ βουλευμάτος παύοντος πρὸς και-
ρὸν τὴν περαιτέρω ἀνάκρισιν, μετὰ διέτιαν μὲν ἀπὸ τῆς
δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐπὶ πλημμελημάτων, μετὰ πενταε-
τίαν δὲ ἐπὶ κακουργημάτων, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ δὲν ἐγέ-
νετο προσαγωγή νέων ἀποδείξεων.

Ἄρθρον 18.

Οἱ ὑποαποθηκάριοι καὶ ζυγισταὶ τελωνείων, εἰσπρά-
κτορες ταμείων καὶ τελωνείων, κλητῆρες οἰκονομικῶν
γραφείων, ἀλατοφύλακες καὶ στοιχειοθέται τοῦ τυπογρα-
φείου, πρέπει νὰ ἔχωσιν ἐντὸς τῶν κατὰ τοὺς εἰδικούς
κανονισμοὺς ἐκάστης ὑπηρεσίας ἀπαιτουμένων προσόντων,
καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερόμενα, καὶ προσέτι νὰ γνω-
ρίζωσιν ἀνάγνωσιν, γραφῇν, καὶ τὰς τέσσαρας πράξεις τῆς
ἀριθμητικῆς.

Οὗτοι ὑποβάλλονται πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν εἰς ἐξετά-
σεις ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐδρευούσης εἰς πᾶσαν πρωτεύου-
σαν ἐπαρχίαν, καὶ συγκειμένης ἀπὸ τὴν διοικητικὴν Ἀρ-
χήν, τὸν Εἰσαγγελέαν τῶν Πρωτοδικῶν, ἢ ἐν ἑλλείψει
τοιοῦτου τὸν Εἰρηνοδίκην, καὶ τὸν προϊστάμενον τῆς ὑ-
πηρεσίας, ἐν ᾗ πρόκειται νὰ διορισθῶσι.

Καὶ ὡς πρὸς τοὺς δημοσίους τούτους ὑπηρετάς ἰσχύου-
σι τὰ περὶ προδικασμῶν καὶ παύσεων ἐν τοῖς ἄρθροις 4
καὶ ἐπομένοις διατεταγμένα.

Ἡ παῦσις τῶν εἰσπρακτόρων πλὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι
Διατάγματι ὀριζομένων περιπτώσεων ἐπιτρέπεται καὶ τῇ
προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ταμίου.

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐπιβάλλεται ἡ ὑπο-
χρέωσις νὰ ἀναφέρῃ ἐν τῇ ἐτήσίᾳ αὐτοῦ ἐκθέσει τὰς πα-
ραβάσεις τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὅσας τυχὸν ἤθελεν
ἀπαντήσῃ κατὰ τὴν ἐξέλεξιν τῶν χρηματικῶν ἐνταλ-
μάτων τῆς πρώτης μισθοδοσίας τῶν ὀριζομένων καὶ
προδικαζομένων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, εἰς
τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται, πλὴν τῶν κατὰ τὸν
Νόμον περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ ἀπαιτουμένων δικαιο-
λογητικῶν, καὶ τὰ ἔγγραφα, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ἡ πράξις
τοῦ διορισμοῦ ἢ τοῦ προδικασμοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνα-
τιθέμεθα τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαΐου 1866.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Π. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Μεγαλειότατε!

Ἡ ἀνάγκη τοῦ κανονισμοῦ τῶν προσόντων τῶν δημοσίων ὑ-
παλλήλων κατέστη πρὸ πολλοῦ λίαν ἐπικινητὴ παρ' ἡμῖν. —
Ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Βασιλείας ἐν Ἑλλάδι τὸ ζήτημα
τοῦτο φαίνεται προσελκύσαν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως,
ἀλλ' ἡ ἑλλειψὶς προσόντων κεκυρωμένων δι' ἐπιστήμου τινος
τρόπου ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν εκπαιδευτ. καταστημά-
των ἀνέβαλε τὴν λύσιν αὐτοῦ εἰς τὴν πρώτην τοῦ ἔθνους ἀπο-
κατάστασιν, τοσούτω μᾶλλον, ὅσῃ ἡ Μοναρχικὴ διοίκησις πα-
ρεῖχεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν εὐκολίαν τῆς ἐκλογῆς τῶν προ-
σώπων καὶ τῆς μονιμοποιήσεως τῶν δημοσίων ἐκείνων λειτουρ-
γῶν, οἵτινες ἐκπληροῦντες ἀκριβῶς τὸ καθήκον τῶν ἀπέβαινον
χρήσιμοι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

Ἐν τούτοις εἰς τὴν πρώτην τοῦ ἔθνους Συνέλευσιν, τὴν τοῦ
1843, ἀπεδόθη ἡ προσήκουσα σπουδαιότης εἰς τὸ ἀντικείμενον
τῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων, καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ ἀπὸ 18
Μαρτίου 1844 Συντάγματι ῥητὴ περιελήφθη διάταξις ἐν τῷ
ἄρθρῳ 96 περὶ τῆς ἐκδόσεως εἰδικοῦ Νόμου διὰ τὰ προσόντα
τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων· ἡ πρόνοια τῆς Συνελεύσεως ἐκείνης
περιωρίσθη εἰς μόνον τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, τὸ μὲν διότι
μᾶλλον κατεπεύγουσα ἐθεωρεῖτο ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ζητηθῶσιν
ἐγγυήσεις εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης, τὸ δὲ διότι δὲν ἤ-
σαν εἰσέτι γνωσταὶ αἱ ἐλαττωματικαὶ ὁποῖας ἠδύνατο νὰ παραγάγῃ
εἰς πολιτείαν συνταγματικῶς διοικουμένην ἡ ἑλλειψὶς κανονι-
σμοῦ διὰ τὰ προσόντα τῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων. — Εὐθὺς ὁ-
μως μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ἡ
ἐλευθέρᾳ ἐκλογὴ τῶν ὀργάνων τῆς διοικήσεως ἀνευ τῆς προα-
παιτήσεως ὀρισμένων προσόντων ἔδωκε χώραν εἰς τοσαύτας
καταχρήσεις, ὥστε πάντες οἱ ὀρθῶς σκεπτόμενοι καὶ μόνον τὴν
βελτίωσιν τῆς δημοσίας διοικήσεως ὡς πρωτίστην αὐτῶν σκέ-
ψιν ἔχοντες, ἐξέφερον δημοσίᾳ τὴν περὶ κανονισμοῦ τῶν προσόν-
των γνώμην τῶν ἀντ' αὐτῆς ὅμως ἐπροτιμήθη μετὰ τινα ἔτη
ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος τὸ σύστημα τῆς συγκεν-
τρώσεως, τὸ ὅποιον οὐ μόνον ἐπήνεγκεν ἕτερα ἀτοπήματα, ἀλλὰ
καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων δὲν ἐπέτυχε τοῦ σκο-
ποῦ, τὸν ὅποιον ἐπεδίωκε τὸ προαπαιτεῖν ἀπὸ τὸν εἰσερχόμε-
νον ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ, ἢ τὸν αἰτοῦντα προαγωγὴν ἐν
αὐτῇ ὀρισμένα προσόντα, καθόσον αἱ γενόμεναι προτιμήσεις
οὐσαι ἐκτὸς γενικῶν ἀρχῶν καὶ κανόνων δὲν ἦσαν πάντοτε δι-
καίαι ἢ τοῦλάχιστον δὲν ἀνεγνωρίζοντο ὡς τοιαῦται. — Οἱ ὑ-
πηρετοῦντες δὲ ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦτο ὑπάλληλοι, καὶ ἂν συνέ-
βαινε νὰ ὦσιν ἐκ τῶν διαρκῶς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μενόντων ὡς ἐκ
τῆς ἀναγνωρισθείσης εἰδικότητός των, διετέλουν πάντοτε ὑπὸ
τὸ κράτος μιᾶς ἀδυσχαιότητος ὡς πρὸς τὴν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ δι-
κτῆρσιν ἢ προαγωγῇ των, καὶ διὰ τοῦτο ἠλαττοῦντο κατὰ τὸν
ζῆλον, ὃν ἐμπνέει ἡ ὑπὲρ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος πε-
ποιθήσεως εἰς πάντα τὸν ἀναλαμβάνοντα τὴν ἐκπλήρωσιν σπου-
δαίου ἔργου.

Μετὰ τὴν τελευταίαν μεταπολίτευσιν αἱ περὶ τὰς παύσεις
τοὺς διορισμοὺς καὶ ἐν γένει τὴν ἐκλογὴν τῶν δημοσίων λει-
τουργῶν καταχρήσεις ἐλαττώθη, ὡς ἦτον ἐπόμενον, μείζονας δια-
στάσεις· μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπαιτούντων
δημοσίας θέσεις ἦτο μᾶλλον περιορισμένος, καθόσον οἱ συνήθως
τὰς θέρας τῶν ὑπουργείων κρούοντες ἦσαν ἐκ τῶν πεπαυμένων
ὑπαλλήλων, ὀλίγιστοι δὲ οἱ τὸ πρῶτον ζητοῦντες νὰ εἰσέλθω-
σιν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν· τούτων ὁ ἀριθμὸς ἡῤῥησεν ἀπὸ
τῆς μεταπολιτεύσεως καὶ ἐντεῦθεν, τὸ μὲν διότι οἱ πρὸς πραγ-
ματοποιήσιν αὐτῆς ἐργασθέντες δικαίως κατέλαβον δημοσίας
θέσεις, τὸ δὲ διότι οἱ τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν συγκροτήσαντες,
εἴτε λόγῳ περιποιήσεως ἐπαρχιακῶν συμφερόντων, εἴτε ἐξ ἐ-

είναι δυνατόν να δεσμευθῇ, όταν υπάρχουν καθιερωμένα τὰ προσόντα καὶ ἡ μονιμότης τῶν ὀργάνων τῆς. Τούτων δὲ, ἐπὶ ὀργάνων καλῶς ἐκλελεγμένων καὶ εἰς τοῦ καθήκοντος τὴν ἐκπλήρωσιν ἀρωτιωμένων ἐπιδρασεῖς αὐτῆς εἶναι ἀπο- ελεσματικώτερα, διατηρουμένης ἀπαρμενίᾳ τῆς ἐξουσίας αὐτῆς κατὰ τῶν παραγνωρίζοντων τὴν ἀποστολὴν τῶν ὑπαλ- λήλων.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους φρονῶ, ὅτι δὲν εἶναι πλέον ζήτημα εἰς ἡμᾶς, ὅτι συμφέρει καὶ ἀπολύτως ἀπαιτεῖται νὰ κανονισθῶ- σιν, ὡς τάχιστα, τὰ προσόντα τῶν δημοσίων λειτουργῶν, ἂν καὶ ἄλλως τε τοῦτο πλέον ἦναι ὑποχρέωσις ἐπιβεβλημένη ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, καὶ ἐπομένως ἀναπόφευκτος. Δὲν ἐν- νοιάζω μάλιστα νὰ προσθέσω, ὅτι ἐκάστην ἡμέραν παρερχομένην ἐν τῷ κανονισμῷ τῶν προσόντων, οφείλουεν νὰ ἐπιμετρῶμεν καὶ μέτρον οὐχὶ κολακευτικὸν διὰ τὴν κατὰστασιν τῆς δημο- σίου διοικήσεως. Διάφοροι ἀρχαῖοι καὶ νεώτεροι συγγραφεῖς ἀσχοληθέντες περὶ τὴν φιλοσοφικὴν ἐξέτασιν τῶν διαφορῶν συστημάτων διοικήσεως ὁμοφώνως ἀπεφάναντο, ὅτι, ὅπου ἕκαστος νομίζει αὐτὸν ἰκανὸν καὶ κατὰλληλον δι' οἰκονομικὰς δημοσίας θέσεις, ἔχῃ δὲ τὴν εὐκαλίαν νὰ λάβῃ αὐτήν, ὅπου ἐπομένως ὡς ἐκ τούτου αἱ διὰ τὰ δημόσια ἀξιώματα ἀπι- τητεῖς ὑπερβαίνωσι πάντα λογικὸν ὅρον, ἐκεῖ δὲν δύναται νὰ ἦναι διοικήσεις ἐπιτυγχάνουσαι τὸν προορισμὸν τῆς ἥτοι τὴν εὐ- ημερίαν τοῦ τόπου.

Τὴν ἀρχὴν ἐπομένως καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ κανονισμοῦ τῶν προσόντων πρῶτος ἀναγνωρίζω καὶ πρότερον, καὶ ἰδίως ἀπ' ἧς διευθύνω τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, μηδένα ὡς πρὸς τοῦτο διταγμὸν εἶχον ἢ ἔχω· τὰ δύο ὅμως ἕτερα ἐμελέτητα ζητήματα, πρῶτον ἂν εἰδικῶς δι' ἕκαστον κλάδον πρέπη νὰ ὁρισθῶσι, καὶ δεύτερον ἂν καὶ διὰ Διατάγματος συμφέρῃ καὶ δύναται νὰ κανονισθῶσιν· ἐμφότερα μετ' ἐμβριθῆ σκέψιν ἔλυ- σα καταφατικῶς, ἐξετάσας πρὸ πάντων τὰ πρακτικὰ ἀπο- τελέσματα καὶ συμβουλευθεὶς τοὺς δυναμένους ἐξίστημι περὶ τούτου γνώμην νὰ ἐκφέρωσιν. Ὡς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, διότι ἀνκντρίρητον εἶναι ὅτι εἰς ἕκαστον κλάδον ὅλως ἰδιαίτεροι ἀπαιτοῦνται γνώσεις καὶ ὅλως διάφοροι παρουσιάζονται αἱ περιστάσεις, γενικὸς δὲ κανονισμὸς δι' ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους ἀναγκαιῶς ἐπρεπε μόνον γενικὰς ἀρχὰς νὰ καθι- ερώσῃ, ὅτε δὲν ἐπιτυχάνετο ἐντελῶς ὁ ἐπιδωκόμενος σκοπός. Ὡς ἐκ τούτου, ὅπου ἐψηφίσθη νόμος περὶ τῶν ἐν γένει προσόν- των τῶν ὑπαλλήλων, περιέλαβε καὶ τὴν διάταξιν περὶ τῆς διὰ Β. Διατάγματος καθιερώσεως τῶν εἰδικῶν δι' ἕκαστον κλάδον τῆς ὑπηρεσίας προσόντων, ὥστε, καὶ ἂν παρ' ἡμῖν γενικὸς τοιοῦτος κανονισμὸς ψηφισθῇ, οὐχ ἥτιον θέλει ὑρίσασθαι ἡ ἀ- νάγκη τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν κανονισμῶν δι' ἕκαστον κλάδον ὑπηρεσίας. Ὡς πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ἥτοι ἂν συμφέρῃ καὶ δι- νάται διὰ Β. Διατάγματος νὰ ὁρισθῶσι τὰ προσόντα, παρεδέ- χθην τὴν καταφατικὴν λύσιν διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους· καὶ κατὰ τὸ ἡμέτερον Σύνταγμα, ἀρθρον 34, καὶ καθ' ὅλα ἐν γένει τὰ Σύνταγματα, ὁ Βασιλεὺς ἥτοι ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία διορίζει καὶ παύει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους· ἐὰν ἐπομένως ἡ ἐκτε- λεστικὴ ἐξουσία οἰκοθεν ἀποφασίζῃ νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐξάσκη- σιν τοῦ δικαιώματός τῆς τούτου εἰς περιορισμούς, οὐδεὶς δύ- νηται νὰ τὴν μεμφθῇ ἐπὶ τούτῳ οὐδὲ νὰ τὴν αἰτιαθῇ ἐπὶ παραβιάσει τοῦ Συντάγματος· ὁ λόγος, δι' ὃν συνήθως τὰ προσ- όντα τῶν ὑπαλλήλων διὰ νόμου ἐκανονίσθησαν καὶ τὸ ἡμέ- τερον Σύνταγμα ῥητῶς τοῦτο διέταξεν, ἀναφέρεται εἰς τοῦτο καὶ μόνον, ὅτι, ὅταν ὑπάρχῃ νόμος, δυσκολώτερα ἀποδίδει ἢ παραβιάσεις ἢ ἡ μεταβολὴ αὐτοῦ· εὐτυχῶς παρ' ἡμῖν ζῶντα εἰσέτι ὑπάρχουσι παραδείγματα τοῦ σεβασμοῦ τῶν Κυβερνήσεων πρὸς τοιαῦτα γενικὰ μέτρα διὰ διαταγμάτων καθιερωθέντα· τὸ Διά-

ταγμα περὶ τοῦ μὴ διορισμοῦ ἰθαγενῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ περὶ τῶν προσόντων τῶν δασοφυλάκων καὶ ἀστυνομικῶν κλη- τήρων διατηροῦνται ἐν πληρεστάτῃ ἰσχύϊ, ἂν καὶ εἰς τὴν Κυ- βέρνησιν περιήλθον ἄνδρες ἀνήκοντες εἰς τὴν ἀντίθετον μερίδα ἐκείνης, ἐν ᾗ ἀνήκον οἱ προκαλέσαντες τὰ Διατάγματα ταῦτα· τὸ τοιοῦτον δὲ εἶναι λίαν ἐνθάρρυντικόν, ὡς ἀποδεικνύον ὅτι πάντες συνησθάνθησαν τὰ σωτήρια ἀποτελέσματα τοῦ κανονι- σμοῦ τῶν προσόντων καὶ τῆς μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων. Πλὴν ἀλλ' ὅμως ἔχω καὶ πρακτικώτατον τινα λόγον ὑπὲρ τῆς ιδέας, ὅτι συμφέρει καὶ διὰ Διατάγματος νὰ ὁρισθῶσι τὰ προσόντα τῶν ὑπαλλήλων· οἰκοθεν ἐννοούμενον εἶναι, ὅτι τὸ τοιοῦτον Διάταγμα δὲν ἀποκλείει οὐδὲ κωλύει τὴν ἐκδοσιν Νόμου ὀρίζοντος τὰ προσόντα· ἐνῷ ὅμως ὁ Νόμος δυσκόλως καὶ μετὰ πολὺν χρόνον δύναται νὰ μεταβληθῇ, καὶ οὕτω βεβαίως συμφέρει εἰς τὴν πολιτείαν νὰ γί- ηται ὅταν πρόκειται περὶ μεταρρυθμίσεως Νόμου, ἀπ' ἐτέρου μετ' εὐκολίας δύναται νὰ ὑποστῇ μεταρ- ρυθμίσεις τὸ Διάταγμα, ἥτοι μία Κυβερνητικὴ πράξις, ὅταν ἐκ τῆς πείρας ἀποδειχθῶσιν ἐλλείψεις· τὸ δὲ σπουδαιότερον, ὅταν προηγηθῇ τοῦ Νόμου ἐν Διάταγμα, ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ οὐ μόνον τὰς τυχόν ὑρισταμένας ἐλλείψεις θέλει καταδείξει, ἀλλὰ καὶ τὰ πρακτικὰ ἀποτελέσματα τοῦ μέτρου θέλει παρουσιάσει, ὥστε ὁ ἐκδοθησόμενος Νόμος καὶ τελειότερος ἔσται καὶ στηρι- χθήσεται ἐπὶ δεδομένων ἀναμφισβητήτων καθιστῶντων ἐκποδῶν πάντα ἐνδοιασμὸν περὶ τῶν πρακτικῶν ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας ἐπαγγέλλεται ἡ τοῦ νόμου ἐπιψήφισις.

Τοιαύτην ἔχων γνώμην καὶ ὑπὸ τοιούτων ἀρχῶν καὶ ιδεῶν ὀδηγούμενος, δὲν ἐδίττασα νὰ ἐπεξεργασθῶ τὸ ὑπὸ τοῦ προκα- τόχου μου παρασκευασθὲν σχέδιον· ἐνεθάρρυνθην δὲ εἰς τοῦτο καὶ ὡς ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ πρώην Ἰπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκδο-θέντος τελευταίως Διατάγματος, περὶ τῶν προσόντων τοῦ ὑπο- δεστέρου προσωπικοῦ τῶν διοικητικῶν γραφείων, κατὰ τοῦτο καὶ μόνον διαφωνῶν πρὸς αὐτόν, ὅτι ὁ κανονισμὸς τῶν προσ- όντων δὲν πρέπει μόνον νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ὑποδεστέρον προσωπικόν, τὸ μὲν διότι καὶ τοῦ ὑποδεστέρου προσωπικοῦ ὁ διορισμὸς ἐπὶ τῶν αὐτῶν θέσεων καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καθιερωθέντος δικαιώματος στηρίζεται, τὸ δὲ διότι ὅλως ἄτοπον καὶ ἀσύμφορον θεωρῶ ἀπὸ μὲν τὸ ὑποδεστέ- ρον προσωπικὸν νὰ προαπαιτῶνται προσόντα, ἀπὸ δὲ τὸ ἀνώ- τερον τὸ τὴν εὐθύνην ἔχον καὶ τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἐξουσίας ἐνερ- γοῦν, οὐδὲν προσὸν νὰ ζητῆται, καὶ ἐπομένως αἱ μὲν ἀνώτεροι θέσεις νὰ ὦσι τοῖς πᾶσι προσιταί, αἱ δὲ κατώτεροι δυσπρό- σιτοι καὶ ὀλιγώτερον ὡς ἐκ τούτου ἐπιζητούμεναι.

Λαμβάνων μεθ' ὅλα ταῦτα τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἰ. Μεγαλειότητος τὸ προκείμενον σχέδιον Δια- τάγματος, ὅπως ἐπεξεργασθεὶς ἐτροποποίησα αὐτὸ, δὲν θεωρῶ ἀποσκοποῦν νὰ προσθέσω ὀλίγα τινὰ ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ σχεδίου.

Επὶ τοῦ ἀρθροῦ 1.

Τοῦτο καθιεροῖ τὰ διὰ πάντα ὑπάλληλον γενικὰ προσόντα, ἥτοι τὸ προσὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, καὶ τῆς ταυμάτης ηλικίας, οἷα παρέχει τὸ τριμήριον τοῦ ὠρίμου νοός.

Επὶ τοῦ ἀρθροῦ 2.

Δι' αὐτοῦ αἰτεῖται ἀπὸ τὸν μέλλοντα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν δη- μοσίαν ὑπηρεσίαν ἀποδεικτικόν, ὅτι διήκουσε τὰ μαθήματα τῶν δύο πρώτων τάξεων τοῦ Γυμνασίου· ἡ ἀπαιτήσις αὕτη δὲν εἶναι αὐστηρὰ εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν πλείστοι ὅσοι νέοι ἔχοντες τὸ προσὸν τοῦτο εὐχαρίστως καὶ προθύμως εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐπιδίδονται, ὅταν τὸ παρὸν καὶ τὸ μελλόν αὐτῶν ὥσιν ἐκ προοιμίου ἐξηραλισμένα· δύο ἐξαι- ρέσεις καθιερώθησαν τοῦ κανόνος τούτου, πρῶτον νὰ μὴ ἀπι- τῆται ἢ ἀπολυτήριον σχολαρχεῖο διὰ τοὺς ἐκ τῆς βίαιας δα-

συνόμων, σταθμαρχῶν καὶ ἀλαταποθηκαρίων διοριζομένους, τὸ μὲν διότι ἡ τοιαύτη γραμματικὴ ἱκανότης εἶναι διὰ τὰς θέσεις ταύτας ἀποχρῶσα, τὸ δὲ διότι οἱ τὰς θέσεις ταύτας καταλαμβάνοντες συνήθως δὲν εἶναι ἐκ τῶν προαγωγῆν καὶ μέλλον ἐνεχὰ τῶν εἰδικῶν τῶν γνώσεων ἐπιδιωκόντων· ἡ δευτέρα ἐξαίρεσις ἀφορᾷ τοὺς διοριζομένους εἰς θέσεις, δι' αἷς ἀπαιτοῦνται ἐκ προσιμίου εἰδικαὶ γνώσεις· τὸν λόγον τῆς ἐξαίρεσεως ταύτης, ὡς τοῖς πᾶσι γνωστὸν, περιττὸν θεωρῶ ν' ἀναπτύξω.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 3.

Δι' αὐτοῦ κανονίζεται ὁ τρόπος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων διὰ τῆς τελευταίας βαθμίδος· καὶ τοῦ κανόνος τούτου ἀποτελοῦντος τὴν οὐσιωδεστέραν βάσιν τῆς ἱεραρχίας καὶ τῶν προσόντων ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ γείνη μία ἐξαίρεσις ὑπὲρ τῶν φερόντων δίπλωμα προλύτου ἢ διδάκτορος τῆς Νομικῆς, δυναμένων νὰ διορισθῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς θέσιν Ὑπουργ. Γραμματέως Β'. τάξεως, καὶ ὑπὲρ τῶν τοιαῦτα μὲν διπλώματα ἔχόντων, ἐπὶ τριετίαν δὲ ὑπηρετησάντων ὡς δικηγόρων ἢ ὡς μελῶν δικαστηρίων, οἵτινες δύνανται νὰ διορισθῶσιν εἰς θέσιν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως Α'. τάξεως. Ἡ ἐξαίρεσις αὕτη στηρίζεται εἰς τὴν ὑπεροχὴν, τὴν ὁποίαν αἱ ἐπιστημονικαὶ γνώσεις διὰ τοὺς πρώτους καὶ αὗται μετὰ τῶν πρακτικῶν διὰ τοὺς δευτέρους παρέχουσιν.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ τούτου ἐσκέφθη, ἂν ἔπρεπε νὰ ἀπαιτηθῇ ἀπὸ τὸν κατὰ πρώτην φορὰν διοριζόμενον χρόνος δοκιμασίας ἁμισθοῦ, ἀλλ' ἀπετράπη τῆς ιδέας ταύτης ἀναλογισθεὶς, ὅτι παρ' ἡμῖν τὸ ἁμισθὶ ὑπηρετεῖν ἀποβαίνει καταθλιπτικὸν ἰδίως εἰς τοὺς ἀπόρους νέους, οἵτινες συνήθως ἐνώνουνσιν ἅπαντα τὰ προσόντα τοῦ μετὰ ζήλου ὑπηρετούντος ὑπαλλήλου.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 4.

Ἐνταῦθα κανονίζεται ἡ γενικὴ ἀρχὴ περὶ τῆς προαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ κατωτέρας εἰς ἀνωτέραν θέσιν, θεωρηθείσης ἐπαρκοῦς διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ βαθμὸν διετοῦς ὑπηρεσίας.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 5.

Δι' αὐτοῦ ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὸν αἰτοῦντα νὰ προαχθῇ εἰς θέσιν Ἐφόρου, Τμητοῦ καὶ Τελώνου προηγουμένη ἐξέτασις ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸ ἀρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ σχεδίου συγκροτούμενης, περὶ τῶν εἰδικῶν γνώσεων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σχετικοῦ κλάδου καὶ περὶ τῶν στοιχειωδῶν γενικῶν γνώσεων, αἵτινες ἀποδίδουσιν ἀπαραίτητοι εἰς πάντα προϋστάμενον ὑπηρεσίας. Συνάμα δὲ ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὸν αἰτοῦντα νὰ προβιβασθῇ ἢ μετακτιθῇ εἰς θέσιν Ὑπουργ. Γραμματέως ἢ λογιστοῦ παρὰ τῷ Συνεδρίῳ διετής ἐπαρχιακῆς ὑπηρεσίας, καθόσον ἀπεδείχθη ἐκ πείρας, ὅτι οἱ ἐν τοῖς ἐπαρχ. γραφείοις ὑπηρετήσαντες ἀπέκτησαν πρακτικὰς γνώσεις καὶ συνάμα ἐγνώρισαν ἀπάσας τὰς λεπτομερείας τοῦ σχετικοῦ κλάδου καὶ τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Νόμων, τῆς ὁποίας εἰσὶν τὰ τελευταῖα καὶ ἁμέσως ὄργανα, ὥστε δύνανται χρησιμώτεροι νὰ ἀποδώσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 6.

Δι' αὐτοῦ κανονίζονται ἀναγκάτως μείζονα προσόντα διὰ τὸν αἰτοῦντα νὰ προβιβασθῇ εἰς θέσιν τμηματάρχου ἢ ἄλλην ὁμοιόβαθμον· κατὰ τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν ἀπαιτοῦνται πλείους γενικαὶ γνώσεις καὶ εἰδικότης ἐν τῇ σχετικῇ ὑπηρεσίᾳ, καθιερούται δὲ μία ἐξαίρεσις τῶν ἐξετάσεων κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Διατάγματος ὑπὲρ τῶν ἔχόντων δεκαετὴ ὑπηρεσίαν, καθόσον δύσκολον εἶναι νὰ εὐρεθῶσιν εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Διατάγματος ὑπάλληλοι ἀρχαῖοι παρεσκευασμένοι, ὅπως εὐδοκίμως ὑποστῶσι τὰς νῦν κανονιζομένας ἐξετάσεις· βάσιμος δὲ φόβος ὑπάρχει μήπως ἀπαιτοῦντες παρ' αὐτῶν ἁμέσως τῶν προσόντων τούτων τὴν ἀπόκτησιν, ἀπομακρύνοντες τὴν

δημοσίαν θέσιν καὶ τοὺς ἀπομείναντας ὀλίγους ἔτι δεδοκιμασμένους καὶ χρησίμους ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ· ἄλλως τε ἡ ἐξαίρεσις αὕτη δὲν καθιεροῖ προνόμιόν τι, δυναμένου τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ νὰ προτιμᾷ καὶ τῶν ἀρχαίων τούτων ὑπαλλήλων τοὺς εὐδοκίμως τὰς ἐξετάσεις ὑποστάντας, καὶ ἐλάσσονα τῆς δεκαετοῦς ὑπηρεσίαν ἔχοντας, ὅταν πρὸς τοῦτο ὑπάρχωσιν ἀποχρῶντες λόγοι.

Ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 7 καὶ 8.

Δι' αὐτῶν κανονίζεται ὁ τρόπος τῆς συγκροτήσεως τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ἐξετάσεων· ἐπὶ τῆς τοιαύτης διατάξεως οὐδεμίαν θεωρῶ ἀναγκαίαν ἀνάπτυξιν.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 9.

Δι' αὐτοῦ, λόγῳ δικαιοσύνης, τίθενται εἰς ἴσην μοῖραν πρὸς τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπάρχοντας καὶ οἱ ἐκτὸς αὐτῆς τυχόν κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Διατάγματος εὐρεθησόμενοι, ἐὰν ἔχωσι πενταετὴ κανονικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐπὶ τῆς διατάξεως ταύτης οὐδεμίαν θεωρῶ ἀναγκαίαν ἀνάπτυξιν.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 10.

Δι' αὐτοῦ καθιεροῦται ἡ τῶν ὑπαλλήλων μονιμότης ὑπὸ ἐξαίρεσις τινος ἀναγκαίας πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ τῷ Κυβερνητικῷ μηχανισμῷ βλάβης. Ἡ ἀρχὴ τῆς μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων εἶναι ἀναπόσπαστος καὶ σχετικὴ πρὸς τὴν τῶν προσόντων· οὐ μόνον δὲν δικαιούται ἡ Κυβέρνησις ν' ἀπαιτήσῃ προσόντα, ὅταν συνάμα δὲν ἐξασφαλίζῃ εἰς τὸν κεκτημένον ταῦτα τὴν διατήρησιν τοῦ ἐν τῇ προσφερομένῃ δημοσίᾳ θέσει, ἀλλὰ καὶ εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ ἡ ἀνευ τῆς μονιμότητος καθιέρωσις τῶν προσόντων, καθόσον, ὡς ἀνωτέρω προεξέθεσα, οὐδεὶς μετὰ ζήλου καὶ πίστεως δύναται νὰ ἀριερωθῇ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ὅταν δὲν ἔχῃ πλήρη τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἀκριβῶς καὶ αὐστηρῶς τὸ καθήκον τοῦ ἐκπληρῶν, οὐδένα διατρέχει κίνδυνον καὶ ἀπὸ τὴν αὐθαιρεσίαν οὐδενὸς ἐξαρτᾶται· ὁ φόβος τῆς αὐθαιρέτου καὶ ἀδίκου παύσεως, ὡς τὸ ξίφος τοῦ Δαμοκλέους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπικρεμάμενον, δὲν ἐμπνέει τὸ αἶσθημα τοῦ καθήκοντος, ὡς τινες ἀπειροὶ φρονούσιν, ἀλλὰ μόνον ἐπιβάλλει τὰς κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ καθήκοντος ὑποχωρήσεις πρὸς ἀποφυγὴν τῆς δυσμενείας τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, ἢ τῶν δυναμένων νὰ γίνωσι τοιοῦτοι ἐν τῷ μέλλοντι. Ὅπου εἰς τὰ εὐνομούμενα τῆς Εὐρώπης ἔθνη ἐκανονίσθησαν τὰ προσόντα τῶν ὑπαλλήλων, ἀπενεμήθη συνάμα καὶ ἀμέσως ἡ μονιμότης οὐ μόνον εἰς τοὺς τὰ προσόντα ταῦτα ἔχοντας, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ὑπάρχοντας κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Νόμου ὑπαλλήλους. Ἐν Γαλλίᾳ ὁ κατὰ τὸ 1850 ψηφισθεὶς Νόμος παρέσχε τὴν μονιμότητα ἀμέσως εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ὑπαλλήλους· εἰς τινὰ Γερμανικὰ Κράτη ἡ μονιμότης καθιερώθη διὰ τοῦ Συντάγματος· ἐν Ἀγγλίᾳ δὲ χωρὶς νὰ ὁρισθῶσι τὰ προσόντα, ἡ μονιμότης τῶν ὑπαλλήλων εἶναι καθιερωμένη πρὸ αἰώνων, κατὰ κοινὸν ἔθος.

Ἐκ τῶν ἐξαίρεσεων τοῦ κανόνος τούτου ἡ δίδουσα χώραν εἰς συζήτησιν εἶναι ἡ μετὰ δύο πειθαρχικὰς παύσεις δυναμένη νὰ ἐπέλθῃ ἀπόλυσις· τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην παρεδέχθη ὡς ὀρθὴν, ἵνα μὴ ἡ μονιμότης παραγάγῃ ἀποτελέσματα ἀντίθετα πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν, ὡς ἐκ τῆς πεπλανημένης καὶ ἀδικαιολογήτου πορείας, τὴν ὁποίαν εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἀκολουθήτῃ ὑπάλληλός τις σκοπῶν νὰ παρακωλύσῃ τῆς Κυβερνητικῆς μηχανῆς τὴν τακτικὴν λειτουργίαν· τοσοῦτω δὲ μάλλον τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην παρεδέχθη, καθόσον φρονῶ, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐρεθῇ Ὑπουργός, ὅστις ἐκ μόνης τῆς προθέσεως τοῦ νὰ ἀπομακρύνῃ τῆς ὑπηρεσίας ἓνα ὑπάλληλον, ἤθελε προσέλθῃ ἀδικαιολογητῶς εἰς τὴν ἐπιβολὴν δύο πειθαρχικῶν παύσεων, προϋποθέτουσαν ἀνάλογα παραπτώματα καὶ ἀβέλτερον διαγωγὴν.

Ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 11, 12, καὶ 13.

Δι' αὐτῶν κανονίζεται ἡ μετὰ προηγουμένην ἀπολογία ἐπιβολὴ τῆς πειθαρχ. παύσεως, καὶ ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως τῆς σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος ἢ καὶ μόνης τῆς περὶ τὸ ὑπηρετεῖν ἀνικανότητος.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 14.

Δι' αὐτοῦ ἡ μονιμότης ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων ὑπαλλήλων, οἵτινες στεροῦνται τῶν, διὰ τοὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Διατάγματος διορισθησάντων, ἀπαιτούμενων εἰδικῶν προσόντων, ὅταν ἔχωσιν ὑπηρεσίαν πενταετη' ὡς ἀνωτέρω ἐξέθεσα, εἰς ἄλλα ἔθνη μετὰ τοῦ κανονισμοῦ τῶν προσόντων ἀπενεμήθη συνάμα καὶ ἡ μονιμότης εἰς τοὺς διατελούντας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπαλλήλους, τὸ τοιοῦτο δὲ εἶναι ἀπολύτως ὀρθόν, διότι ὑπάρχει ἐκ προλήψεως ὑπὲρ τῶν κατεχόντων μίαν δημοσίαν θέσιν τὸ τεκμήριον, ὅτι ἔχουσι τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν θέσιν ταύτην προτόντα· παρ' ἡμῖν ὅμως ἀποδίδει δεδικαιολογημένη ἡ ἐξαίρεσις τῶν μὴ ἔχοντων πενταετη' ὑπηρεσίαν, διότι ἀπὸ τετραετίας ἤδη μείζων ἐπεκράτησεν ἀνωμαλία κατὰ τὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἰσαγωγὴν νέων προσώπων μὴ κεκτημένων τὰ ἀπαραίτητα προσόντα διὰ τὴν θέσιν, ἐν ᾗ διορίσθησαν.

Ἡ δὲ διὰ τοῦ ἐδαφίου β'. καθιερούμενη ἀρχὴ τοῦ υποβιβασμοῦ διὰ τοὺς μὴ συμπληρώσαντας ἐν ἐκάστη θέσει τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, δὲν χρήζει αἰτιολογίας.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 15.

Καὶ αἱ διὰ τοῦ ἀρθροῦ τούτου καθιερούμεναι περιπτώσεις τοῦ υποβιβασμοῦ στηρίζονται εἰς προφανεῖς καὶ ἀναπτύξεως μὴ χρήζοντας λόγους.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 16.

Ἐπειδὴ διὰ τῶν σχετικῶν Νόμων δὲν ἐβαθμολογήθησαν θέσεις τινές, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον δι' αὐτάς νὰ ληφθῇ ὡς βάσις ὁ δι' ἐκάστην ὥρισμένος μισθὸς κατ' ἀναλογίαν, καθόσον ἄλλως αἱ θέσεις αὗται τίθενται ἐκτὸς τῆς ἱεραρχίας, ὅπου καὶ ἄτοπον καὶ ἄδικον εἶναι.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 17.

Καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ τούτου, ὡς καθιερούντος ἀρχὰς συμφώνους κατὰ τὸ πλεῖστον πρὸς τὰς διὰ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καθιερωθείσας, δὲν θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δικαιολογητικῶν λόγων.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 18.

Δι' αὐτοῦ κανονίζονται γενικά τινα προσόντα ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῇ Οἰκονομικῇ ὑπηρεσίᾳ δημοσίους ὑπηρετάς. Τὰ προσόντα ταῦτα συμφωνοῦσι πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε δι' εἰδικῶν Νόμων κανονισθέντα, καὶ δὲν ἀποκλείουσι τὴν καθιέρωσιν ἐτέρων προσόντων, ἅτινα ἤτελον κριθῇ ἀναγκαῖα δι' εἰδός τι ὑπηρεσίας. Καὶ

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 19.

Δι' αὐτοῦ κανονίζεται ὁ ἀναγκαιὸς ἐλεγχος διὰ τὴν τοῦ Διατάγματος ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν, καθόσον ἡ ἐξέλεξις τῶν πράξεων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας εἶναι σπουδαιοτάτη ἐγγύησις, καθιερωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος.

Μετὰ τὰς βραχείας ταύτας ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ σχεδίου παρατηρήσεις, μίαν μόνον τελευταῖαν θεωρῶ εἰσέτι ἀναγκαίαν· ἡ Οἰκονομικὴ ὑπηρεσία διαφέρει κατὰ τοῦτο τῶν λοιπῶν, ὅτι εἶναι μὲν καὶ εἰς ταύτην χρήσιμοι αἱ θεωρητικαὶ γνώσεις, ἀλλ' ἀπαιτοῦνται ἀπαραιτήτως καὶ κατὰ μείζονα ἢ εἰς τὰς ἄλλας ὑπηρεσίας ἀνάγκη αἱ πρακτικαὶ γνώσεις, καὶ ἡ εἰς τὰ Οἰκονομικὰ Γραφεῖα τριβὴ καὶ ἀσκήσις· ἵνα, ὡς ἐν παραδείγματι, μορφωθῇ τις καλὸς Ταμίας, ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἐξάσκησις εἰς τὴν τέχνην τῶν ἀριθμῶν, καὶ ἐπομένως προηγουμένη εὐδόκιμος ὑπηρεσία ἐν τῇ θέσει Γραμματέως Ταμείου· ἵνα δὲ ᾖ τις Οἰκ. Ἐφορὸς ἐννοῶν καὶ ἐκπληρῶν τὴν ἀποστολήν

του, ἀπαιτεῖται οὐ μόνον θεωρητικὰς καὶ ἰδίως νομικὰς γνώσεις νὰ ἔχῃ, ἀλλὰ καὶ πείραν μεγάλην καὶ ἀσκήσιν ἐνὶ τῇ ἐνὶ τῇ προστασίᾳ ἀποχρώντως τὰ τοῦ Δημοσίου συμφέροντα καὶ προλαμβάνη πολλὰς αὐτοῦ ζημίας· εἰς τὴν ἀκριβῆ βεβαιώσιν τῶν φόρων καὶ εἰς τὰς πολλὰς κατὰ τῶν δημοσίων συμφερόντων ἀποπείρας· ἵνα δὲ κατηρητισμένος τις ᾖ ἐντελὴς διὰ τὴν θέσιν Τμηματάρχου, ἀπαιτεῖται πλὴν τῶν θεωρητικῶν γνώσεων νὰ ἔχῃ ἰδιόχουσαν γνώσιν καὶ ἀσκήσιν εἰς τὸν κλάδον, τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ διεύθυνῃ. Τὴν παρατήρησιν ταύτην εἶχον ὑπ' ὄψιν, προκειμένου περὶ τοῦ κανονισμοῦ εἰδικῶν προσόντων διὰ τοὺς Οἰκονομ. ὑπαλλήλους.

Μίαν ἔτι παρατήρησιν θεωρῶ ἀναγκαίαν πρὸς συμπλήρωσιν οὐδεμίαν τῶν Οἰκον. θέσεων ἐξήρξατο τοῦ κανόνος τῆς μονιμότητος, διότι ἀπασαί, μὴ ἐξαίρουμένης οὐδὲ τῆς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, δὲν ὑπάρχοντες εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐμπιστευτικῶν, καθόσον ἡ οἰκονομικὴ ὑπηρεσία πρέπει νὰ ᾖ ἡ μᾶλλον ἀσχετος πρὸς τὴν πολιτικὴν πάσης Κυβερνήσεως ὡς ἔχουσα διαγεγραμμένον καὶ παθητικὸν ὅλως προορισμὸν καὶ διὰ τοῦτο συμφέρει εἰς τὴν πολιτείαν νὰ μὲν μακρὰν τῆς πολιτ. τύχης καὶ ἐργαζομένη ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀνεξαρτήτως νὰ δύνηται ἐπαρκῆ νὰ προσφέρῃ τὰ μέσα εἰς τὴν τοῦ ἔθνους καλὴν διοίκησιν, συντελῇ δὲ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὑλικῶν τοῦ ἔθνους πόρων.

Ἐὰν ἡ Ὑμ. Μεγαλειότης συμμερίζεται τῶν ἀρχῶν καὶ ἀνέψεων, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη τὸ ὑποβαλλόμενον Σχέδιον Διατάγματος, παρακαλῶ Αὐτήν, ὅπως εὐδοκήσασα περιβάλῃ αὐτὸ μετὰ τὴν Β. ἐγκρισίν της.

Τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος

Εὐπειθέστατος ὑπὴκοος καὶ πιστότατος θεράπων

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Η. Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ Σ. Ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν καὶ Ἡλείας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ Γ'. ἀρθρον τοῦ Σ'. Νόμου. Κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως· τὸν κατὰ τὰς κανονικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις προχειρισθέντα Ἀρχιεπισκόπον τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Πατρῶν καὶ Ἡλείας, Κύριον Κύριλλον Χαϊρωνίδην, ἐπικυροῦμεν διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἡμῶν. Καὶ παραγγέλλομεν εἰς ἀπάσας τὰς ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἀρχὰς, ἵνα ἀναγνωρίζωσιν αὐτὸν ὡς τοιοῦτον, καὶ χορηγῶσιν αὐτῷ, ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός της ἐκάστη πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν καὶ συνδρομὴν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου, ἀπονέμουςαι αὐτῷ καὶ τὰς εἰς τὸν ἱερὸν βαθμὸν τοῦ ἀνηκούσας τιμὰς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1866.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

ΣΠ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ.

